

af det anviste Gravsted forlanges udlagt et Gravsted til den efterlevende Ægtefælle, og denne bevarer Retten dertil, uanset om den paagældende dør i eller udenfor Sognet. Enhver Grav skal ligge urørt i 30 Aar efter Begravelsen.

§ 47.

Naar Familiegravsteder ønskes udlagt af Sognets Beboere, eller naar de i forrige Paragraf omhandlede Gravsteder ønskes bevaret udover 30 Aar fra den længstlevendes Begravelse, kan saadant ikke nægtes. Efter at Menighedsraadets og Synets Erklæringer er indhentet, kan der for saadan Overdragelse af Stiftsøvrigheden fastsættes en Betaling, der oplægges i en Fond, hvis Midler kan anvendes til Afholdelse af Udgifterne ved Kirkegaardens Udvidelse. Til anden Anvendelse kræves Ministeriets Tilladelse.

For udensogsboende, der enten har Ægtefælle, Forældre eller Børn begravet paa Kirkegaarden, eller som paa særlig Maade har været knyttet til Sognet, gælder de samme Bestemmelser. I opstaaende Tvivlstilfælde tilfalder den endelige Afgørelse Stiftsøvrigheden.

§ 48.

Til Anbringelse af Gitterværk om Gravsteder kræves Kirkebestyrelsens Samtykke.

Mindesmærker, der ved deres Størrelse eller Form virker skæmmende paa Kirken eller Kirkegaarden, eller hvis Indskrifter maa anses for upassende, kan af Synet forlanges fjernet. Synets Afgørelser herom kan dog indankes for Ministeriet.

Synet skal paase, at saadanne Ligstene eller Mindesmærker, som enten kan tjene til Kirkegaardens Prydelse eller til at bevare Mindet om fortjente Mænd og Kvinder, ikke fjernes fra Kirkegaarden.

§ 49.

En Vedtægt for Orden paa Kirkegaarden og for dennes Benyttelse kan efter Forslag af Kirkens Bestyrelse og Sognets Menighedsraad og efter indhentet Erklæring fra Synet fastsættes af Stiftsøvrigheden. I denne Vedtægt kan fastsættes Bestemmelser om Gravstedernes og Gravenes Mindstemaal samt om Forpligtelse til at lade Gravene kaste ved en ved Kirkegaarden ansat Graver.

§ 50.

Naar en Kirkegaard paa Grund af Sognets tiltagende Folketal, eller fordi den ikke fyldestgør de i § 42 omhandlede Fordringer med Hensyn til Grundvandstanden, eller af andre Aarsager ikke længere kan afgive de fornødne sømmelige Begravelsessteder til Sognets Beboere, paahviler det Kirken at afhjælpe denne Mangel enten ved Kirkegaardens Udvidelse eller, hvor saadan vanskelig kan finde Sted, ved Anlæg af en Hjelpekirkegaard efter Synets nærmere Bestemmelse.

Alle Sager om Udvidelse og Anlæg af Hjelpekirkegaarde eller af nye Kirkegaarde skal indsendes til Ministeriets Godkendelse, ledsaget af de Oplysninger, dette maatte anse for fornødne til Afgørelse af, om det paagældende Areal egner sig til Anvendelse som Begravelsesplads. Omkostningerne ved disse Oplysningers Tilvejebringelse paahviler Kirken.

§ 51.

Den til Kirkegaardens Udvidelse eller nye Kirkegaardens Anlæg, herunder ogsaa Anlæg af Kirkegaarde for Valgmenigheder med egen Kirke, fornødne Jord kan erholdes udlagt efter de i Frdn. af 23. April 1845 givne Regler.